

πορική, ήγουν τοῦ κομμέρτσιου μὲ τὴν Γερμανία, ποῦ θὰ πωλήτε τὴ σταφίδα σας γιὰ χρυσάφι, γιατί ἐκεῖ τώρα ἄρχισαν νὰ φτιάχνουν Χριστόφωμα καὶ κουλούριες καὶ βάζουν μπόλικη σταφίδα. "Ὅλα τὰ σιδερικά πάλι, τὰ λουκέτα, ταῖς ἀλυσίδες γιὰ τοῦ σκυλοῦς, ταῖς παγίδες γιὰ τοὺς ποντικούς, θὰ τὰ γοράζετε γιὰ τὸ τίποτε καὶ θὰ εὐτυχήσετε! Θὰ κάμη, σοῦ λένε μονοπώλιο τὸ πετρέλαιο! Ναισθε, θὰ κάμη' μὰ ξέρετε τὴν αἰτία; μουρὲ μᾶς ἔφαγαν τὰ ποντίκια μέσα στὸ Ταμετο, καὶ γιὰ νὰ τὰ καίμε μὲ τὸ πετρέλαιο, ἔπρεπε κάθε τόσο τὸ γκουβέρνο νὰ τὸ γοράζη ἀπὸ τὸ μπακάλη μὲ τὸ καρτοῦσο!... Ἐβαλε φόρο στὸν καπνὸ καὶ στὸ τσιγαρόχαρτο! Μουρὲ τί κάθεστε καὶ μᾶς χοντάρετε;.. Ποῖος ἀπὸ σᾶς, μουρὲς παιδία, γοράζει καπνὸ καὶ τσιγαρόχαρτο φορολογημένο ἀπὸ τὸ γκουβέρνο; (Ἄ πο τ ε ι ν ὀ μ ε ν ο ς π ρ ὸ ς τ ὸ ἄ κ ρ ο α τ ῆ ρ ι ο ν.) Γοράζεις, ἐσὺ μουρὲ Νιόνιο;.. ἐσὺ, μουρὲ Στάθη, ἐσὺ μουρὲ Στεφανῆ;..

Φωναὶ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου.— "Ὀρεσκε, ἀφέντη, ὀρεσκε!..

(Ἐξ α κο λ ο υ θ εῖ ὁ ρ ῆ τ ω ρ.) Τὸ βλέπετε, τζόγιες μου;... Ἄστε τους, μουρὲς, νὰ πᾶνε στὸ διάολο τὰ ρεντίκολα καὶ πᾶμε, τώρα νὰ προσκυνήσωμε τὸν ἅγιο (σταυροκοπεῖται.)

Φωναὶ.— Ζήτω καὶ τοῦ ἀφεντός! !

Ὁ ρ ῆ τ ω ρ. Ναι, παιδία, ζήτω ἐμέ, μὰ ζήτω καὶ τοῦ Χαρίλαου. Ἐγὼ εἶμαι ἀφέντης δικός σας, μὰ εἶμαι καὶ δούλος ἐκεινοῦ! (Ζητωκραυγαί, κωδωνοκρουσαί, πυροτεχνήματα, πυροβολισμοί, ἀνθοδέσμη, φωταψίαι, μουσικὴ κλπ. κλπ.)

ANEMOMAZOMATA

Ἡ ἔναρξις τοῦ ἀθηναϊκοῦ χειμῶνος σημειοῦται συνήθως ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ὀκτωβρίου διὰ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν χελιδόνων καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν βουλευτῶν. Ἀμφότερα τὰ φαινόμενα ταῦτα ἤρχισαν παρατηρούμενα ἤδη. Ἐπομένως οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐκδιδόμενοι καζαμίαι δύνανται νὰ προῖδωσιν ἀσφαλῶς προσεχῆ κκοκαιρίαν.

***

Ἐπίρχει δὲ ἐρέτος ἰδίως περισσοτέρα ἢ ὅση φαίνεται σχέσις μεταξὺ τῶν δύο τούτων γεγονότων. Ἡ ἀναχώρησις τῶν χελιδόνων δὲν δύναται παρὰ νὰ ἔχη διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ἴσην σχέσιν πρὸς τὴν ἀφίξιν τῶν βουλευτῶν πολιτικὴν σημασίαν, ἀφοῦ οὕτως ἐξαφανίζονται οἱ ἐν τῷ αἰθέρι διὰ τοῦ χρώματός των σύμμαχοι αὐτοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ ἰπτάμενα κμύρα σημεῖα τῶν καιρῶν.

***

Καὶ πάλιν ταῦτοχρόνως μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν βουλευτῶν ἀναγγέλλεται ἢ ἀπὸ τούτου καιροῦ λεγομένη καὶ μόλις τώρα ἐπαληθεύουσα ἀφίξις τῶν εὐζωνικῶν καὶ ἄλλων τρυμάτων. Εὐρίσκομεν πολὺ δικαιολογημένην τὴν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας πρόνοιαν ταύτην μετὰ τὰς σκηνάς, αἵτινες ἐσημείωσαν τὴν πάροδον τῆς περιουσίας συνόδου.

***

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀναγγέλλει ἐπισήμως καὶ ἡ Ὀρ α, ὅτι αἱ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐπισκευαὶ τελειοῦν πλέον ὀριστικῶς ὀσονοῦπω. Λέγονται δὲ ὅτι εἶνε πολλαὶ καὶ ποικίλαι, μεταλλάσσουσαι ἀρκετὰ καὶ κχισιτώσχι εὐπρόσωπον ὀπωςδήποτε τὴν ἀβυσσαλέαν ὄψιν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ αὐτοῦ τέρατος. Ὁ ἴδιος κ. Τρικούπης ἔδωκε σχέδια, διαταγὰς, παραγγεῖλιας, ἐπεσκέφθη καὶ εἶδεν ἐπανελημμένως τὰ γενόμενα, ἐφρόντισε νὰ τελεσθῆ ὅσων τὸ δυνατὸν καλλιτέρα ἢ ἐργασία καὶ ὤρισε πῶς νὰ διευθετηθῶν ὅλα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιέργων, ἅτινα διηγεῖται ἡ Ρωμαϊκὴ ἱστορία περὶ τοῦ Καλλιγούλα, μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ ἀξιόλογος οὗτος μονάρχης κατέβαλλε πολλὴν προσοχὴν, ὅπως εἶνε πολυτελεῖς οἱ σταῦλοι, ἐν οἷς ἔμελλε νὰ ἐγκαταστήτῃ τοὺς ἵππους του..

***

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἰσχυρισμῶν τῶν ὑπερασπιζόντων τὴν

πολιτικὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶνε ὅτι καὶ ἂν ἀνυγκάζεται τώρα, ὅπως μένη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, νὰ διαπράττῃ παρανομίας καὶ νὰ προσεταιρίζηται τὰ χειρότερα στοιχεῖα, θὰ καθάρισθαι καὶ τὸ κόμμα καὶ τὴν πολιτικὴν του ὀπ' αὐτῶν, ὅταν ἐξασφαλισθῆ εἰς τὴν ὀρχὴν καὶ δύναται πλέον νὰ ἐνεργῆ ὅπως θέλη. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπαράλλακτως τρόπον καὶ εὐγενῆς τις τοῦ μεσαιῶνος, κατηγορούμενος διὰ ποινικὴν τινα ὑπόθεσιν, δὲν ἤθελε νὰ ξυρισθῆ λέγων, ὅτι θὰ πράξῃ τοῦτο, ὅταν βεβιωθῆ ὅτι ἡ κεφαλὴ του τῷ ἀνήκει. Δυστυχῶς τὰ χρονικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀναφέρουν, ὅτι ὁ φρόνιμος εὐγενῆς ἀπεκεφαλίσθη πρὶν προφθάσῃ νὰ ξυρισθῆ.

ΒΟΡΑΗ

Ρίψατε βλέμμα σοβαρὸν ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων, στρέψατε ὀλοὶ ἔνδακρεις ὀσῶν οὐρανῶν τὸ δῶμα, ἀκούσατε τρυγῶ σας κραυγὰς, λυγμοὺς καὶ κρότον, καὶ ἀνοίξατε τὰ μάτια σας, τ' αὐτιά σας καὶ τὸ στόμα. Ἄλλὰ μὴν ἀπελπίζεσθε καὶ ὀλα θ' ἀλλάξουν φάσιν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου πρόοδος καὶ ὀστην' δικὴν μας πλάσιν.

Ἐντὸς ὀλίγου ἔρχονται τοῦ ἔθρου οἱ πατέρες, ἐντὸς ὀλίγου ἢ βουλὴ τὰς θύρας της ἀνοίγει, χρυσῶν διασκεδάσεων ἀρχίζουρε ἡμέραις, καὶ ὀ Σερῆφ μὲ τὸν Δερβίς ἀδελφωμένους σμίγει. Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχινᾷ τὸ φοβερὸ βρισίδι καὶ ὀς ὀστά Χαντεῖα ἀντηχοῦν φωναὶ τοῦ Στεφανίδη.

Ἐντὸς ὀλίγου θέαμα λαμπρὸν καὶ φασαρία, καὶ ἀρχίζουρ τὰ τρεχάματα ἐκεῖρα της Ρεῶσς, ἐντὸς ὀλίγου πλημμυροῦν τὰ τόσα θεωρεῖα ἀπὸ ποικίλους Ἐλληνας ἐξῆπνους καὶ χαζοῦς. Ἐντὸς ὀλίγου ἢ βουλὴ καλεῖ τοὺς συμπολίτας, τὸν κόσμον τῶν διπλωματῶν, καὶ ὀλίγους λωποδύτας.

Ἐρ μὲσφ νεκρικῆς σιγῆς καὶ ἡσυχίας τόσης, κρότοι χειρῶν τε καὶ ποδῶν ἐξαίφνης θ' ἀντηχῆσουρ, πολὺ συχρὰ θὰ προσταχθοῦν ἀκροατῶν κερῶσεις, καὶ τὰ ποδοκροτήματα τοὺς στύλους θὰ κουνήσουρ. Ἐντὸς ὀλίγου εἰς αὐτὸν τὸν εὐαγῆ μας οἶκον ἀρχίζουρ μεταμφιεσμοὶ ληστῶν καὶ φυγοδίκων.

Ἐντὸς ὀλίγου τῆς βουλῆς ὑψοῦται ἢ παρτζέρα καὶ ὀ Μάρταλος ὀτὸ βῆμά της ἀπάνω σκαρφαλόρει, ἐντὸς ὀλίγου τῆς βουλῆς αὐτῆς ἢ ἀτμοσφαῖρα ἀπὸ πυκνότερον καπνὸν τσιγάρων θὰ θολώρη. Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχινᾷ τῆς τάξεως ὀ κώδων, τὸ σπᾶσιμο τῶν κεφαλῶν καὶ οἱ τρόποι τῶν τριόδων.

Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχινᾷ τῶν λόγων ἢ μαρία, ἐντὸς ὀλίγου ὀ καθεὶς σωροὺς σχεδίων φέρνει, ἐντὸς ὀλίγου εἰς αὐτὰ τὰ ἔρημα θραρία ὀ φλίτατος Σταμούλης μας τὸν ὕπνον του θὰ πέρρη. Καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς σοβαρᾶς καὶ σκοτεινῆς αἰθούσης τοῦ κράτους τὰ συμφέροντα περίτρομος θ' ἀκούσης.

Ἐντὸς ὀλίγου ὀ καθεὶς Ρωμῆς ἐπαραστάτης, κάθε ν τ α ῆ ς ὀπ λ α ρ χ η ῆ ς καὶ φουσταρελλοφόρος θὰ κάρη τὸν περίπατο εἰς τὰ προαυτιά της, περὶ τοῦ πολιτεύματος φωνάζων παραφόρος. Ἐδῶ καὶ ἐγὼ τοὺς στίχους μου πρὸς τὸ παρὸν ἀ φίλων, περὶ τοῦ νέου μέλλοντος θὰ λέγω τῶν Ἐλλήνων.

SOURIS